

Kommuner, og han slutter deraf, at saa kan de direkte Skatter ikke virke saa forfærdelig frygteligt. Nu er jo Sæmmensætningen: Forfærdelig frygteligt, ret skrækindjagende, men Meningen er aabenbart den, at Statsskatterne kan ikke virke særlig trykkende. Ja, lad os se lidt nærmere paa det. Hvis der nu i et Sogn er 10 Gaardmænd, der tilsammen svarer 30 000 Kr. i Statsskat, og der saa i en Nabokommune udbetales 31 000 Kr. i Tilskud til Aldersrente, er det saa egentlig umiddelbart indlysende, at disse Gaardmænd ikke føler Skattetrykket af den Grund, at Nabokommunen faar et større Beløb. Eller selv om det var saaledes, at det var i samme Kommune, der udbetaltes 31 000 Kr. i Tilskud til Aldersrenten, hjælper det saa derpaa? Jeg tror, man skal være mindst cand. polit., og helst Finansminister, for at forstaa det. Paa den anden Side skal man vist være mindst Finansminister og vist egentlig helst socialdemokratisk Finansminister for ikke at forstaa, at den Mand, der har nedadgaende Indtægter og altsaa maa svare Skat beregnet efter et foregaaende Aars større Indtægt, føler Skattetrykket stærkt, og han føler det stærkere, jo større Forskellen er. Nu er det jo givet, at gennemgaaende vil Indtægterne her i Landet i næste Regnskabsaar komme til at lyde paa et lavere Kronebeløb end i det foregaaende Aar, og navnlig end Tilfældet var i 1924. Deraf vil følge, at den Skat, der skal betales, kommer til at lyde paa et højere Kronebeløb end det, der svarer til det Indtægtsbeløb, der tages ind paa den Tid, Skatten betales — den stigende Skalas Indvirkning maa jo ikke glemmes — og derfor vil navnlig de direkte Skatter føles haardt tyngende i den kommende Tid, og derfor rejser sig Landet over med stor Styrke Kravet om Lettelse netop af de direkte Skatter. Derfor maa vi paa det mest indtrængende opfordre den højtærede Finansminister til at rette sine Overvejelser i første Række paa Lettelse af disse Skatter og først langt senere af de indirekte. Her maa jeg maaske indskyde, at den højtærede Finansminister, der jo interesserer sig saa varmt for Prisfaldet, at han endog — lidt à la Statsminister — fremsætter forblommede Trusler om at ville hjælpe paa Prisfaldet, bør ikke anslaa en saadan Tone

overfor en saa agtet Kollega som Trafikministeren, men ganske stillfærdigt og dog indtrængende, som vi jo ved, at Ministeren kan gøre den Slags Ting, sige til sin Kollega, at han bør hjælpe paa Prisfaldet ved saa vidt muligt at nedsætte Statsbanetaksterne — saa vidt det er muligt under fornuftig Hensyntagen til, hvad der i Krisetid kan paaregnes af Forrentning. Billige Søndagstog er jo godt, og godt vilde det efter min Mening ogsaa være, om man efter engelsk Mønster vilde indføre nogle billige Tog, der paa visse Tider af Døgnet bragte Villabyernes Befolkning frem og tilbage. Jeg skal indskyde, at jeg er økonomisk ganske uinteresseret i dette Spørgsmaal, da jeg jo har et Frikort — og for øvrigt altid cykler. I Øjeblikket er det vigtigste, at Erhvervs livet lettes paa enhver mulig Maade, ogsaa gennem økonomisk forsvarlige Takstnedsættelser.

Hvad Grundskylden angaar, skal jeg kun kortelig sige, at mit Parti vil fastholde sin Modstand, ikke mod Grundsætningen: lige Skat paa lige Jord, men mod dens Gennemførelse ved en ny Skat, hvis Udviklingsmuligheder ikke er til at overse.

Med Hensyn til Arveafgiften blot dette, at naar den højtærede Finansminister udtaler, at den betydelige Stigning i 1924—25 ikke kan anses for at være noget, der vil gentage sig, saa er vi ganske enige med ham deri, og Udsigterne til en steds lavere Arveafgift vil staa i ligefremt Forhold til Socialdemokratiets Indflydelse paa dansk Skattelovgivning, særlig paa Formueafgiften og Arveafgiften — herom haaber jeg for en Gangs Skyld paa Enighed med Finansministeren.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gjorde en Bemærkning om Guldtolden og sagde, at nu var man jo naaet omtrent til det Punkt, de Konservative vilde, med Guldtolden. Ja, men man vilde have haft nogle rare Penge i Kassen, hvis man var naaet til det Punkt under Medvirkning af den konservative Guldtold, og naar det ærede Medlem sagde, at faktisk skete der nu en meget stærk Forhøjelse af Tolden paa Grund af Prisfaldet, saa bør det ærede Medlem ikke glemme, at der dog er endnu et godt Stykke op til den Højde, som det ærede Medlem selv var med til at indføre i 1908. Det er jo altid rart at huske paa,